

Kahdeskymmenesneljäs sunnuntai helluntaista

Kysymys verorahasta

Kirkkovuoden lähestyessä päätöstään lopunajan ahdistukset ja tuleva maailma nousevat esille yhä vahvemmin sunnuntai sunnuntailta. Hurskaat tietävät olevansa kahden maailman kansalaisia. He luottavat Jumalan lupauksiin tulevasta pelastuksen ajasta ja ovat samalla oman valtionsa kansalaisia. Näiden kahden välinen jännitys koettelee uskoa Jumalaan ja kuuliaisuutta valtiolle. Tätä jännitystä valaisee osuvasti kysymys verorahasta.

Liki kuusisataa vuotta ennen ajanlaskumme alkua Nebukadnessar, Babylonian kuningas, antaa kuljettua kaksi eri kertaa Juudan parhaimmiston pakkosiirtolaisuuteen Kaksoisvirtainmaahan. Profeetta Jeremia lähettää sinne kirjeen Jerusalemista. Hän rohkaisee maanmiehiään tekemään Babyloniassa työtä sen kaupungin menestykseksi, johon he ovat joutuneet. Jumala on tuova heidät aikanaan takaisin Luvattuun maahan. Se tapahtuu vasta seitsemänkymmenen vuoden kuluttua. Jeremian neuvon mukaan luottamus Jumalan lupauksiin ja uskollisuus vieraalle hallitsijalle ovat yhdistettävissä toisiinsa pakkosiirtolaisuudessakin (Jer. 29).

Profeetta Daniel kertoo Nebukadnessarin nähneen unessa korkean, suunnattoman hohtavan, mutta kauhistuttavan kuvapatsaan. Se oli rakennettu kerroksittain kullasta, hopeasta ja pronssista, jalat olivat osaksi rautaa, osaksi savea. Kivi lähtee ilman käden kosketusta vierimään patsasta kohti ja murskaa sen jalat. Patsas romahtaa kasaan kuin ruumeniksi kesäisellä puimatantereella, yhtä lailla kulta, hopea ja pronssi kuin rauta ja savikin. Tuuli kantaa ne pois eikä niitä löydetä mistään. Kivistä sen sijaan kasvaa koko maailman täyttävä vuori.

Daniel ilmoittaa Nebukadnessarille, jonka vallantäyteyttä patsas kuvaa, että Jumala on pystyttävä oman valtakuntansa. Se on murskaava hänen seuraajiensa valtakunnat. Tämä valtakunta on ikuinen eikä sitä anneta toiselle kansalle. Jo Varhaiskirkko piti ilman käden kosketusta irronnutta kiveä Herrana Kristuksena, pelastuksen kalliona, josta syntynyt vuori eli kirkko täytti pian koko maailman (Dan. 2).

Fariseukset asettavat yhdessä Herodeksen kannattajien kanssa ansan Herralle Jeesukselle. He pyytävät Häneltä vastausta kysymykseen: Onko oikein maksaa keisarille veroa vai ei? Ansa on taitavasti asetettu: niin myöntävää kuin kieltävääkin vastausta voidaan käyttää Herraa Kristusta vastaan. Myöntämisellä hän olisi leimautunut roomalaismieliseksi ja sen takia epäilyttäväksi kansan silmissä. Kieltäminen taas olisi merkinnyt hänet miehittäjän vastaiseksi kiihottajaksi.

Herra Jeesus ottaa vastustajansa ensiksi kiinni taka-ajatuksista, kaksinaamaisuudesta. Jo tästä heidän henkinen iskuvoimansa murenee kuin patsaan savijalat kiven vierieessä. Sitten Hän pyytää näyttämään verorahan. Denaarin kukkarostaan ottanut osoittaa itsekin suostuneensa Rooman vallan alaisuuteen vastoin pyhää lakia. Rahan etusivulla oli todennäköisesti keisari Tiberiuksen kuva ja reunaa kiertävä latinankielinen teksti: Tiberius, jumalaisen Augustuksen kunnianarvoisa poika.

Ansan asettajat kuulevat lopuksi Herran Kristuksen suusta lyhyen arameankielisen käskyn - jota on vaikea tarkasti kääntää - mutta joka henkii mahdollisuutta ja arvovaltaa: Antakaa keisarille keisarin, Jumalalle Jumalan! Näin hän asettaa keisarin vallan ja kansalaisen kuuliaisuuden rajat. Samalla Hän kutsuu fariseuksetkin tunnustamaan Jumalaksi Hänet, joka ilmoittaa itsensä Hänessä, Nasaretin Jeesuksessa.

Kristuksen kädessä on totuuden liekki, joka polttaa tuhkaksi valheen ja väärän. Hänen kätensä koskettamatta lähtee liikkeelle kivi, joka murskaa vallasta juopuneiden ja siihen takertuneiden patsaat. Hänen sanansaan yhdistyy Jeremian neuvo ja Danielin ennustus.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 46:2-8

Su: 1. Aikak. 29:10-12, Fil. 3:17 - 4: 1, Matt. 22:15-22

Ma: 1. Tim. 2:1-4 / Ps. 138:2-7

Ti: Luuk. 12:4-7 / Jes. 35:1-4

Ke: Jer. 29:4-7 / 1. Kor. 7:29-31

To: Luuk. 13:31-33 / Dan. 2:31-34,36-41,44

Pe: Room. 13:1-7 / Joh. 15:18-21

La: Jer. 27:4-7 / Matt. 17:24-27

Virsirukous:

Valon, vapauden sana kaataa väärät jumalat,
pelon muurit murtavana johtaa kansat sokeat
valkeutta seuraamaan, Herraa kunnioittamaan.

Jeesus Kristus hallitseva olkoon läsnä, kaukana,
sanallansa vallitseva maailmamme kansoja.
Tulkoot kaikki kiittämään hänen pyhää nimeään!

193: 2, 6